

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Popa Alecu, născut la XXXXXX, originar din
XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 09.06.2016 – 28.10.2016;*
2. *Instanța de apel: 22.11.2016 – 14.02.2017;*
3. *Instanța de recurs: 24.05.2017 – 26.07.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2016, Popa Alecu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 34 alin. (2) lit. b), art. 325 alin.(2) lit. b) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu amendă în mărime de 6000 unități convenționale.

Conform art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial, la pedeapsa stabilită s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Călărași din 19 noiembrie 2012, stabilindu-i-se lui Popa Alecu pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 6000 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Popa Alecu, la data de 28 august 2015, în intervalul de timp între ora 12:20 și ora 13:08, aflându-se în Penitenciarul XXXXXX, unde își ispășea pedeapsa pentru săvârșirea violenței în familie, care a cauzat vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, infracțiune prevăzută la art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, acționând din intenție directă, a expediat la numărul de telefon utilizat de șeful serviciului securitate a Penitenciarului XXXXXX, care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) Cod penal, mai multe mesaje scrise, prin care i-a

promis darea în participație cu un alt deținut al Penitenciarului XXXXXX, prin mijlocitor, a valutei străine, care nu se cuvine în sumă de 200 euro, ceea ce constituie echivalentul sumei de 4393 lei, conform cursului oficial stabilit de BNM pentru acea zi, pentru a-l determina ca în exercitarea funcției sale să înainteze un demers în vederea transferului deținuților Popa Alecu și Midon Mihail din Penitenciarul XXXXXX în Penitenciarul XXXXXX.

Prelungind acțiunile sale criminale îndreptate spre realizarea scopului de transfer în alt penitenciar, la 07 septembrie 2015, ora 21:56, Popa Alecu, aflându-se în Penitenciarul XXXXXX, l-a telefonat pe șeful serviciului securitate a Penitenciarului XXXXXX, Popa Ion, și în cadrul convorbirii telefonice, acționând din intenție directă, repetat a promis darea în participație cu deținutul Penitenciarului XXXXXX, Midon Mihail, prin mijlocitor, a valutei străine, care nu i se cuvine în sumă de 200 euro, câte 100 euro fiecare, pentru a-l determina ca în exercitarea funcției sale să înainteze un demers în vederea transferului deținuților Popa Alecu și Midon Mihail din Penitenciarul XXXXXX în Penitenciarul XXXXXX.

La data 12 septembrie 2015, ora 22.23, Popa Alecu, aflându-se în Penitenciarul XXXXXX, l-a telefonat pe șeful serviciului securitate a Penitenciarului XXXXXX, în scopul convenirii asupra modalității de transmitere a valutei străine anterior promise în participație cu deținutul Midoni Mihail. Astfel, în cadrul convorbirii telefonice Popa Alecu a confirmat determinarea de a da în participație cu Midon Mihail valuta străină prin intermediul mamei altui deținut din Penitenciarul cu XXXXXX.

Ulterior, la data de 16 septembrie 2015, ora 18:38, Midon Mihail, aflându-se în Penitenciarul XXXXXX, unde își ispășea pedeapsa pentru săvârșirea furtului cu cauzarea de daune în proporții considerabile și a escrocheriei săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiuni prevăzute la art. 186 alin.(2) lit. d) și 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, acționând din intenție directă, utilizând numărul de telefon a lui Popa Alecu l-a telefonat pe șeful serviciului securitate a Penitenciarului XXXXXX, și în cadrul convorbirii telefonice, acționând din intenție directă, a promis darea în participație cu deținutul Penitenciarului XXXXXX, Popa Alecu, prin intermediul numitei XXXXXX, a valutei străine, care nu i se cuvine în sumă de 200 euro, câte 100 euro fiecare, pentru a-l determina ca în exercitarea funcției sale să înainteze un demers în vederea transferului său și a deținutului Popa Alecu din Penitenciarul XXXXXX în Penitenciarul XXXXXX.

Acțiunile inculpatului Popa Alecu au fost reîncadrate de prima instanță din art. 34 alin. (3) lit. a), art. 325 alin.(2) lit. b) Cod penal în baza art. 34 alin. (2) lit. b), art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal - *săvârșirea în stare de recidivă periculoasă a coruperii active, adică promisiunea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini o acțiune contrar funcției sale, acțiune săvârșite de două persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa, considerând că, probele administrate de organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond nu dovedesc vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 a fost respins apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Popa Alecu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 34 alin. (2) lit. b), art. 325 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina sa în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de instanța de apel, astfel, reținând că, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată a apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că, doar a transmis cuiva din deținuți telefonul său ca să vorbească de pe el și nu a promis șefului serviciului securitate a Penitenciarului XXXXXX, în participație cu un alt deținut al Penitenciarului XXXXXX, Midon Mihail, bani, în valută străină, în sumă de 200 euro, pentru a-l determina ca în exercitarea funcției sale să înainteze un demers în vederea transferului deținuților Popa Alecu și Midon Mihail din Penitenciarul XXXXXX în Penitenciarul XXXXXX, or, materialul probator prezentat de acuzare dovedește contrariul.

La fel, instanța de apel a menționat că este justă concluzia instanței de fond referitor la faptul că organele de drept nu au intervenit activ în realizarea etapelor infracționale, iar efectuarea măsurilor speciale de investigații în vederea documentării și fixării acțiunilor lui Popa Alecu nu poate fi catalogată ca fiind o provocare.

Ținând cont de cele menționate supra, instanța de apel a conchis, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii în baza căreia acesta a fost condamnat, deoarece argumentele invocate de apelant privind nevinovăția sa nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui Popa Alecu în săvârșirea infracțiunii imputate.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea stabilirii pedepsei a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii, care potrivit art. 16 Cod penal se clasifică ca infracțiunea gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, iar la momentul săvârșirii infracțiunii imputate în speță își executa pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Călărași din 19 noiembrie 2012, pentru o infracțiune

intenționată deosebit de gravă, prevăzută de art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, astfel, fiind prezentă starea de recidivă periculoasă (art.82 alin.(2) Cod penal).

La fel, s-a menționat că, circumstanțe care atenuează ori agravează răspunderea inculpatului, conform art. 76, 77 Cod penal, n-au fost stabilite.

Reieșind din circumstanțele vizate supra, instanța de apel a concluzionat că pedeapsa stabilită de către prima instanță este echitabilă pentru acțiunile comise de inculpatul Popa Alecu.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 14 martie 2017, este atacată cu recursuri ordinare de inculpat, care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești de condamnare cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece nu este vinovat de fapta incriminată, invocând aceleași motive ca și în apel.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Analizând recursurile declarate de către inculpat, Colegiul penal constată, că acesta nu invocă careva temei prescris în art. 427 Cod de procedură penală, însă solicită achitarea de sub învinuirea imputată, temeiul de drept prescris în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Popa Alecu a fost pus sub învinuire în baza art. 34 alin. (3) lit. a), art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă prima instanță a reîncadrat acțiunile acestuia în baza art. 34 alin.(2) lit. b), art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal cu indicii calificativi: *săvârșirea în stare de recidivă periculoasă a coruperii active, adică promisiunea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini o acțiune contrar funcției sale, acțiune săvârșite de două persoane*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept,

analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Popa Alecu în săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de inculpat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, și anume, în ce privește aprecierea incorectă a probelor de către instanțele de fond, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare, declarate de inculpatul Popa Alecu se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul **Popa Alecu** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **24 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir